

activism מעורבות

שלחו להדפסה

אין גבול

המגבלה שלנו היא ממש לא מכשול

"מהיום בו אני זוכרת את עצמי נאלצתי להיעזר באחרים, בקב"ים, בכסא גלגלים, אבל עצם זה שאני לא מסוגלת ללכת על שתי רגליים לא מנע ממני רבות. להיפך, זה אפילו לא מנע ממני ללמוד ולעסוק בהדרכת חדר כושר". יעל גולדשטיין מראה כיצד המגבלה היא בעיקר בתפיסה של החברה אותה ואת חבריה
יעל גולדשטיין

"התכנסנו כאן היום, בירושלים... בדרך כלל רגילים לשמוע את המילים האלה בתחילתן של הצהרות דרמטיות, כמו ההכרזה על הקמת מדינת ישראל או אפילו בכנסים גדולים של ארגונים ציבוריים. אבל מהמקום שבו אני עומדת, או ליתר דיוק יושבת, ההתכנסות שלנו כאן היום, בירושלים, היא לא פחות חשובה. בטוח שעבורי, אבל גם עבור עוד מאות אם לא אלפי צעירים, וגם עבור החברה הישראלית כולה.

אני, יעל גולדשטיין, סובלת משיתוק בגפיים התחתונות מלידה. מהיום שבו אני זוכרת את עצמי נאלצתי להיעזר באחרים, בקב"ים, בכסא גלגלים, אבל עצם זה שאני לא מסוגלת ללכת על שתי רגליים לא מנע ממני רבות. להיפך, זה אפילו לא מנע ממני ללמוד ולעסוק בהדרכת חדר כושר. כן, אני, הנכה על כסא הגלגלים, לומדת בימים אלה במסגרת מכון וינגייט כדי לזכות בתעודה להדרכת חדר כושר. נסו לצייר לעצמכם את התמונה הזו בראש.

אני לא כותבת את הדברים האלה כדי לטפוח לעצמי על השכם, ממש לא, כי כמוני יש צעירים רבים בעלי מוגבלויות שעושים דברים לא פחות מדהימים. אני כותבת אותם, כי אני חלק מכ-30 צעירים בעלי מוגבלויות שהחליטו להפסיק להתייחס למגבלה שלהם כמכשול והקימו את "אסיפת הצעירים".

"אסיפת הצעירים" היא יוזמה עצמאית שלנו, הצעירים. מי אנחנו? צעירים בעלי מוגבלויות שונות מכל הארץ, חלקנו כמוני, בעלי מגבלות פיזיות, אחרים עם נכות נפשית ויש גם כאלה בעלי לקויות קוגניטיביות כאלה ואחרות. השונות בינינו היא אולי גדולה ורבה, אבל לכולנו מכה משותף אחד – ואני חותמת על זה שכל אחד ואחד מאיתנו יעמוד מאחורי הדברים האלה – המגבלה שלנו היא ממש לא מכשול. הנפוץ הוא, אנחנו מסרבים להתייחס אליה ככזו, ויותר מזה: נמאס לנו שאחרים מתייחסים אלינו כצעירים מוגבלים ונמאס לנו שצעירים אחרים מתייחסים לעצמם ככאלה.

מבחינתנו, המגבלה שלנו, כמו שאפשר לראות בדוגמה האישית שלי, או של רבים אחרים שחברים באסיפה, ממש לא מגבילה אותנו. למשל, יחד איתי יושב גם שמוליק, צעיר בעל פיגור שכלי קל שכבר שמונה שנים עובד כמסייע לכירורג פלסטי בצפון - עבודה אליה הגיע רק בגלל שהחליט לשאוף גבוה, והרבה בזכות החלטה אחת שביצע לפני שמונה שנים: לעשות שירות אזרחי-לאומי.

כן, כולנו גם בוגרי או מתנדבי השירות האזרחי-לאומי בתכניות שונות המיועדות לבעלי מוגבלויות. בזכות השירות קיבלנו את הכוח לומר בפה מלא: אנחנו לא צריכים הנחות, אנחנו רוצים לקחת את עתידנו בידיים שלנו ולהיות אחראים על גורלנו בעצמנו – ויותר מזה – אנחנו רוצים לשנות את פני הדברים בחברה הישראלית ואת האופן שבו צעירים בעלי מוגבלויות אחרים מתייחסים לעצמם.

כדי להשיג את המטרות האלה שהצבנו לעצמנו, יש לנו לא מעט עבודה לעשות, והעבודה שלנו נמצאת בעיצומה. כבר כמה חודשים שאנחנו נפגשים אחת לשבועיים ובונים את תכניות העבודה והפעולה גם באמצעות סמינר של עמותת "גוונים" המאגד את כולנו ומעניק לנו עוד כלי עזר כמו סדנאות מנהיגות ופיתוח תחושת ערך עצמי.

במקביל, חברנו כבר אל "הפורום לקידום השירות האזרחי-לאומי" שבעזרתו אנחנו מגיעים לפגישות עם חברי כנסת ושירים בממשלה כדי לקדם את השירות לאוכלוסיית בעלי המוגבלויות במישור החקיקתי; ובהמשך – נפגש גם עם אנשי ציבור, חינוך ותעשייה נוספים, כמו גם עם צעירים בעלי מוגבלויות בכל הארץ שמסוגלים לעבור את השינוי שאנחנו עברנו.

נספר להם שאין כזה דבר לא יכול. נספר שמבחינתי, או מבחינת שמוליק, או כל בעלי המוגבלויות – אם רק יתנו לנו את ההזדמנות נעשה הכל כדי להוכיח שאנחנו יכולים. כי אם אני יכולתי ללכת ולהשיג את כל האישורים המיוחדים שהיו דרושים לי בשביל ללמוד הדרכת חדר כושר, שלא לדבר על הקשיים שכרוכים בלמידה עצמה, אז באמת בשבילי השמיים הם הגבול.

- הכותבת היא בוגרת השירות האזרחי-לאומי במסגרת תכנית "כנפיים" של עמותת "גוונים".
- הצטרפו ותמכו ב"אסיפת הצעירים".

"אסיפת הצעירים" צילום: קרני ברק

לחצו כאן להגדיל הטקסט

תגיות: בעלי מוגבלויות | מעורבות | צעירים | חדר כושר
חזרה